

Morje nam pripoveduje.....

Sonce je zahajalo in lizala sem okusen sladoled. Gledala sem v morje in razmišljala, kaj se zgodi, ko je čisto, čisto samo.

Usedla sem se na skale in poslušala glasbo iz sosednje restavracije. Za trenutek se mi je zazdelo, da se morje giba po tonu glasbe. Zamižala sem in upala, da bo vse spet po starem. Počasi sem odprla oči.

Pred mano se je dvignil ogromen val in me posrkal za sabo. Zbudila sem se v ogromni morski školjki, postlani z mehko morskovo travo. Vstala sem iz školjke in zagledala človeka. Stekla sem, do njega in videla, da je cel premočen. Vprašala sem ga kdo je in kako mu je ime. Odgovoril mi je, da je njegovo rojstno ime Morski val, kličem pa ga lahko Morje, oz. gospod Morje. Vprašala sem ga kaj počnem tu. Odgovoril je, da sem v njegovih sanjah. Iskal me je že veliko let, saj potrebuje mojo pomoč.

Začel mi je pripovedovati. "Nekega dne je Morje valovilo pri obali in gledalo ljudi kako sanjajo velike sanje in sledijo svojim ciljem. Dosti časa je razmišljalo in ugotovilo, da nima nobenih sanj, kaj šele ciljev. Postalo je zelo žalostno. Zaradi njegove žalosti je tri dni in tri noči deževalo in vsi prebivalci v morju so bili žalostni. Morje se je naveličalo kujanja zato je odvalovilo, do jezera. Tam ga je vprašalo, če ima on kakšen nasvet. Jezero mu je povedalo, da mora poiskati deklico, ki mu bo pripravljena pomagati."

Ko je Morje nehalo govoriti nisem vedela kaj naj rečem. Vprašalo me je, če sem mu pripravljena pomagati. S samozavestjo sem prikimala in si mislila, da ne more biti tako težko. Morje se je razveselilo. Zažvižgalo je in kmalu za tem sta priplavala dva lepa in sijoča delfina. Morje je reklo naj zajaham delfina, saj greva iskat sanje. Zagledala sva čudovito zlato sonce. Morje se je za trenutek ustavilo in se zagledalo. Vprašala sem ga, če je že kdaj govoril s soncem. Molčal je in rekel, da si teka zelo želi. Vesela sem mu povedala, da so to tudi sanje. Odjahala sva, do sonca kjer sem mu predstavila Morje. Takoj sta se razumela. Morje je bilo zelo veselo zahvalilo se mi je in spet sem se znašla na skalah. Pred mano sem zagledala čudovit sončni zahod.

Tako vem, da čudovit sončni zahod nastane takrat, ko se morje in sonce igrata.

DOTIK SONCA

Sprehajala sem se ob obali in se brez misli usedla na skale. Nežen veter mi je premetaval lase in mi nežno pobožal obraz. Svet je lahko tako lep, če ga dobro pogledaš. Čiste skale, zlati pesek in seveda veliko sinje morje. Morje, ki ga obiskujem vsak dan. Če dežuje, ali ne. Morje se spreminja, vsakič mi šepeta nove skrivnosti in doživetja.

Tokrat mi je tiho pripovedovalo o najglobljih globinah. Zelo mi je všeč, ko doda zvočne efekte. Morje je bilo res drugačno. Nikoli mi ni pripovedovalo o globinah, temveč mi je vedno pripovedovalo o prekrasni svetlobi sončnih žarkov, ki se igrajo z srebrnimi oblaki. Začelo mi je mirno šepetati o še lepšem svetu, kot je tu pri nas. Le kaj mu je bilo? A, ker si res nisem želela beliti glave z njim in njegovimi slanimi mislimi, sem raje uživala v pripovedi. Galebi so prisluhnil, barvne ribe so v vodi nehali plesati med seboj in celo osamljen rak samotar je nehali glasno pametovati. Čez sekundo ali dve je bilo vse kot ponavadi. Morje je nadaljevalo. Prišli so delfini, ki nikoli niso prišli tako blizu obale. Morje ima veliko skrbi in težav. Ni mi všeč, ko ga kaj skrbi ali je jezno. Jezno buta ob skale, da se zdobijo. Kiti se oglasijo in včasih celo zagrm. A takrat ni imel nobenih težav. To je nekaj, saj ga je vedno nekaj skrbelo. Tokrat pa se mi je veselo lesketalo in mi podarilo svoj najlepši odsev. Odsev svoje sreče. Sonce je zahajalo in uživala sem v barvah zahoda, ki so se zlivale druga iz druge in skupaj tvorile živo sliko. Tako sliko, ki jo lahko vidiš le na platnih starega mojstra. Morje je tedaj postalo neučakano. Začelo je delati male valove in se tresti. Veter je začelo močneje pihati, tako, da mi je moje svetle lase odneslo čez rame. Ura je bila komaj šest, kaj si je mislilo sonce, da je že zapuščalo sinje nebo in poskušalo doseči obzorje. Tedaj sem ugotovila kaj je narobe; morje in sonce nista skupaj kot sta si želela. Tiho in previdno sem vprašala morje, kaj je narobe, saj sem vedela kaj se zgodi, ko je jezno. Morje je ostalo tiho in zato sem vedela, da mi ne bo odgovorilo. Včasih je bil res nadležno, pravzaprav je še vedno.

Potem pa se je zgodilo. Morje je spregovorilo. Pa ne glasno, kot sem mislila. Tiho mi je prišepnilo, a gledalo je sonce. Sonce je morje želelo nežno pobožati, pa ga ne doseže. Nisem želela, da je morje žalostno, niti sonce, ki me poleti žge. Nisem ga mogla tako gledati, kar križem rok. Skočila sem pokonci in se povzpela na njegove mogočne valove. Popeljali so me do sonca. Objela sem ga in se stegnila. Sonce je nežno pobožalo morje, se spet dvignilo na nebo, kjer je njegove veličastno kraljestvo in skupaj sta zapela prekrasno morsko pesem. SKUPAJ – to je največje darilo.

Vida Barbara Žgajnar, 5. razred

In verze oblikuje.....

MORJE

Naše obzorje,
je morje,
obliva cel svet,
ki je naš planet.

Po našem morju pluje ladja,
ki je vedno polna sadja,
na ladji je Nadja,
ki se mi zdi,
da si želi,
po morju plavati.

Morje varčuj,
in mu ne škoduj,
saj voda je vir življenja,
in potenja!

Kim Krulc, Sandra Grbić in Merisa Brulić - 5. Razred

MORJE

Tiho pretiho
morje živi,
vsak konec dneva
mirno zaspi.

Sonce topi se
tja daleč v obzorje,
veliko skoraj
toliko kot morje.

Morje je svoboda,
morje je svet,
uživaj ga, kot moder planet.

Noč na zahodu
se je v jutro podala,
a nebesna barka
ni zaspala.

Ko je odplula daleč od tam,
se razigran,
s tabo igram.

Pisana barka zdaj jadra čez morje,
in gleda v obzorje,
medtem pa sedi,
in zraven miži.

Morje barka je velika,
ti na njem si mala pika.
Morje je kot živa slika,
ki nas vsak dan strašno mika.

Malo sem in malo tja,
Valovi so kot zibelka.
Zibljejo se daleč stran,
Mirno, mirno v pristan.

Biser naš
se lesketa,
ni ga konca,
ni ga dna.

Morje je tukaj,
z nami prebiva,
misel na njega,
se v vsakem skriva.

Martina, Vida, Darja, Danaja in Tea - 5. razred

Še akvarel nas nauči in za dobro voljo poskrbi....

DMITRIY KISEL
2012

DARJA GRZINIC
2012

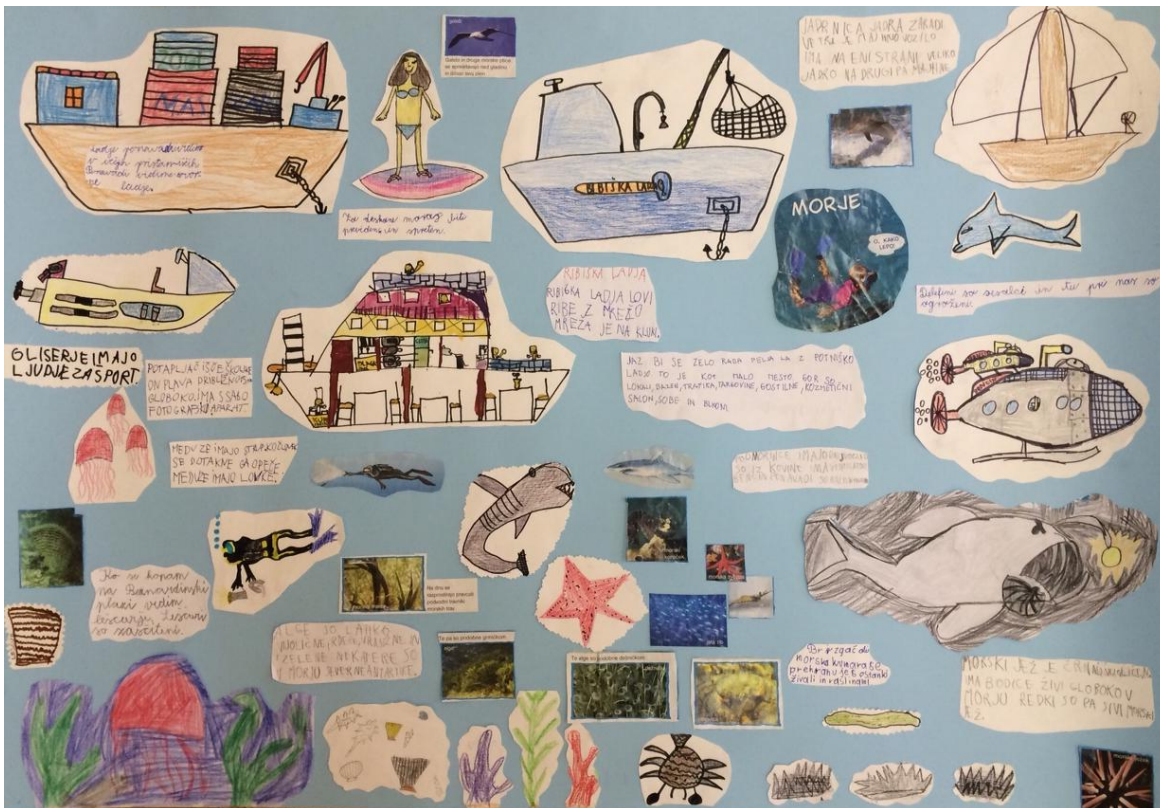

METINA III
P.A.

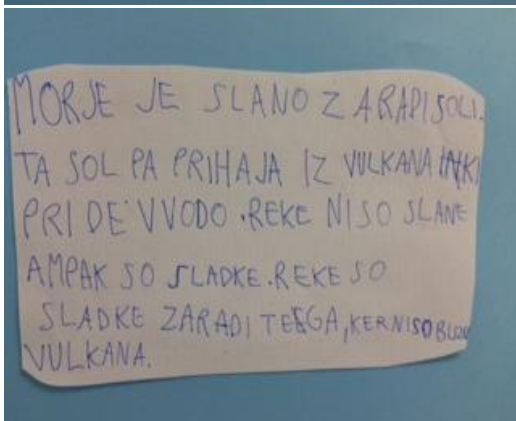
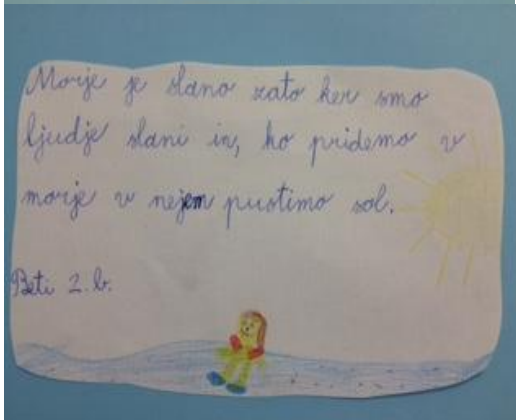
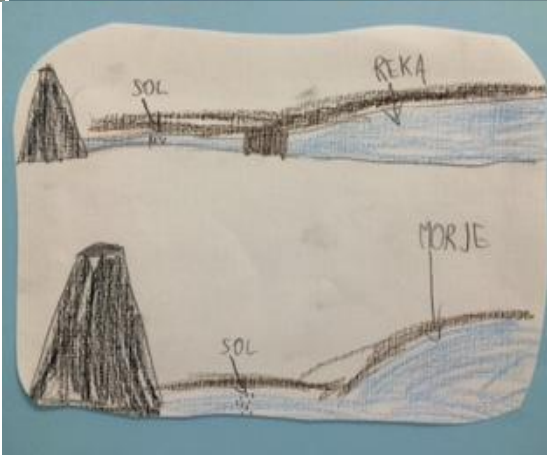
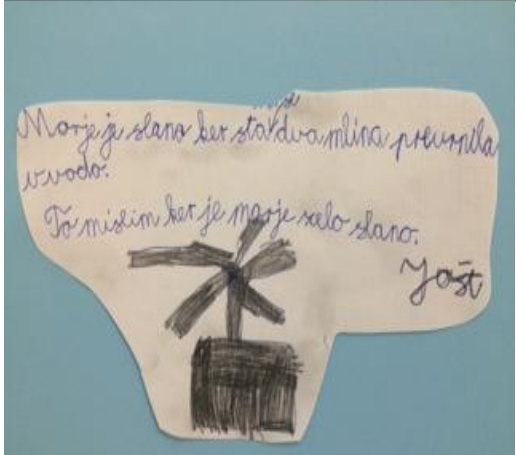
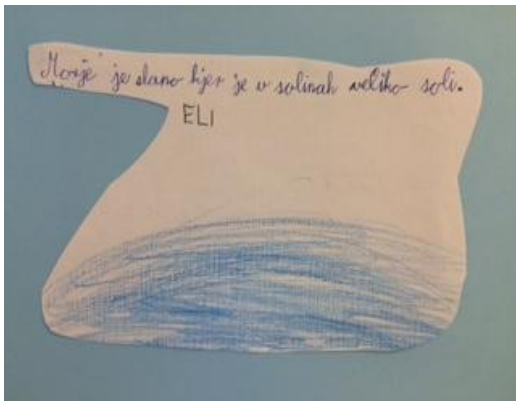
PIGA - BARBARA
P.A.

Morje in mi

- S pomočjo raziskovalnih škatel smo iskali razlike med morskimi polži in školjkami.
- Opazovali smo značilnosti rastlin in živali obalnega pasu.
- Spoznali poklice in hobije povezane z morjem.
- Spregovorili o varnosti na plaži in v morju.
- Ugotavljali kdo in kaj onesnažuje naše morje.
- Razmišljali zakaj je morje slano.

Učenci 2.b in učiteljica Barbara Sotošek Mrovlje

MORJE V SLIKI IN BESEDI

V OKVIRU PROJEKTA *MORJE V SLIKI IN BESEDI* SMO SE V 1. B RAZREDU POSVETILI MORSKEMU PROMETU V NAŠEM KRAJU. SPREHODILI SMO SE OB MORJU OD LUCIJE DO PORTOROŽA IN:

- OPAZOVALI PRISTANIŠČE,
- SI OGLEDOVALI RAZLIČNA PLOVILA NA MORJU IN JIH POIMENOVALI,
- OPAZOVALI SIMBOLE NA PLOVILIH,
- UGOTAVLJALI, ČEMU SO PLOVILA NAMENJENA IN KAJ PREVAŽAJO,
- V ŠOLI SMO OPAZOVANO SLIKALI IN SE POGOVARJALI.

MORJE IN MI

Učenci 2. a razreda so raziskovali morje in njegove prebivalce. Izbrali so si enega prebivalca in s pomočjo knjig, ki so jih prinesli od doma o njem pripravili predstavitev.

Učenci so ustvarjali tudi na likovnem področju.

Razmišljanja učencev o MORJU.

Živim ob morju in slišim valove. Morje mi je všeč, ker se lahko v njem potapljam.

Aleksander Bole

V morju se lahko kopam, lovim ribe, se potapljam in vozim z ladjo.

Lucas Ilič Dorič

Rada imam morje, ker se lahko v njem kopam. Rada ga imam tudi zato, ker valovi delajo lepo melodijo.

Danaia Jovičič

Morje je veliko in široko. V njem živi veliko živali. Jaz se v morju kopam in potapljam.

Gregor Škraba

Morje mi je všeč, ker lahko v njega mečem kamne in v njem plavam.

Leonit Ademi

Meni je morje všeč, ker se v njem kopam, skačem in se vozim z ladjo.

Ana Pranjč

V morju rada plavam.

Lejla Kadriovska

Morje imam rada, ker lahko v njem plavam, se potapljam, izvajam različne športe, lovim ribe, iščem različne školjke.

Ema Hladnič

Ob morju mi je všeč, ker imam lep razgled, pridem hitro na plažo. Zanimivo mi je, da je v morju toliko živali.

Mirta Šegš Mihalič

Všeč mi je, ker lahko na morju vidim ladjo na treh smučeh. Uživam, ker se lahko kopam in potapljam.

Erik Osojnik

Zelo lepo mi je, ko lahko skačem iz pomola v morje. Uživam, ker se lahko po morju vozim z vodnimi skuterji in ladjami.

Tijan Poznanovič

Všeč mi je modra barva morja. Ker živim blizu morja se lahko v morju kopam.

Nina Ilič

Morje je zanimivo, ker v njem živi veliko živih bitij.

Layla Turk

Živim ob morju in to mi je zelo všeč, ker se lahko v njem kopam s prijatelji.

Aleks Đurđević

Lepo mi je, ko se v morju kopam in potapljam.

Leart Smajli

Morje imam rad, ker se v njem kopam, potapljam in lovim ribe.

Nikola Šipraga

Učenci 2. a razreda in učiteljica Katarina

UNESCO PROJEKT - MORJE

Z učenci smo se pogovarjali o morskem dnu. Ob gledanju slik morskega dna so nas najbolj navdušili tamkajšnji prebivalci. Narisali smo jih.

MORJE V BESEDI IN SLIKI

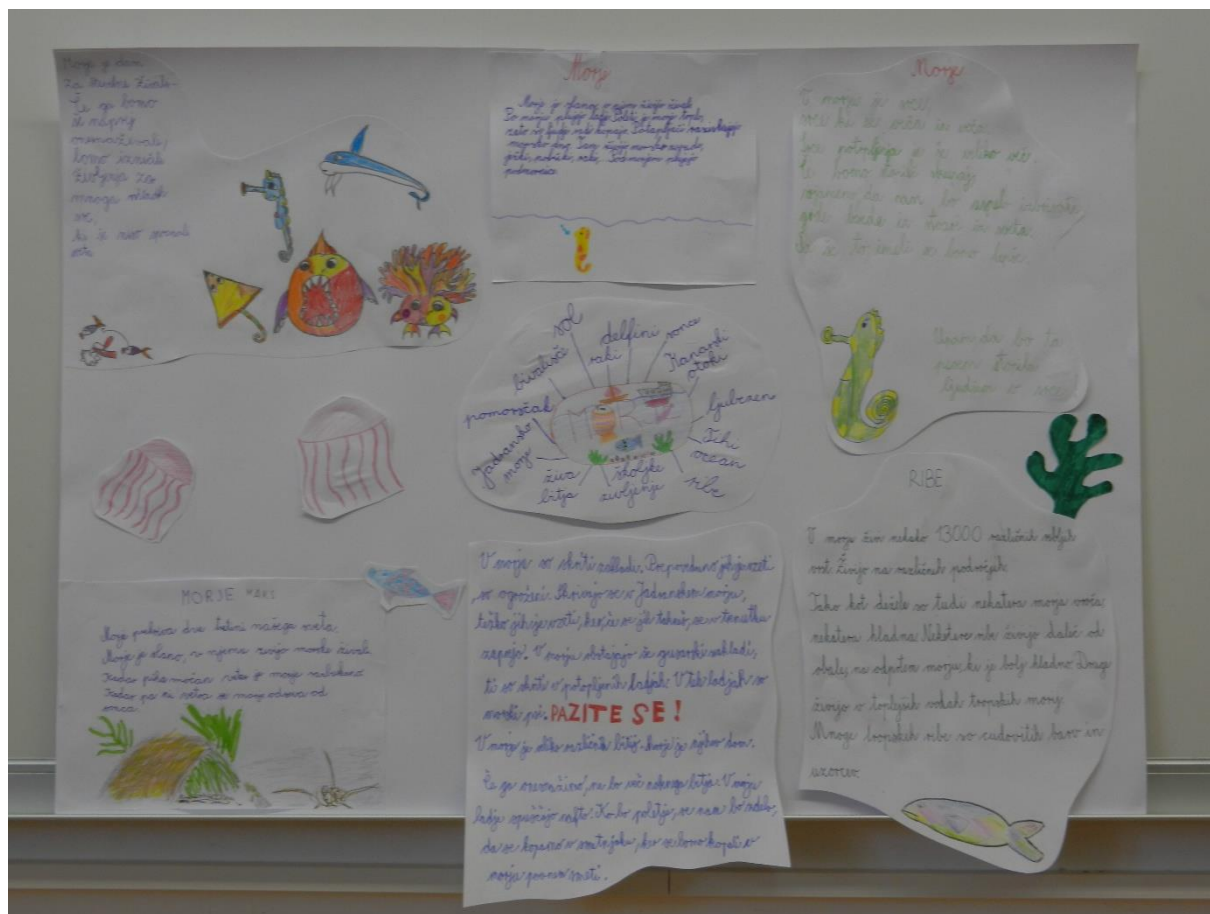
Že možganska nevihta je napovedovala, da je učencem morje blizu in kot obmorski otroci imajo do njega poseben odnos. Pri uri slovenskega jezika so z besedo izražali svoje misli in občutenja, ki so povezana z morjem. Dotaknili smo se tudi problematiki onesnaževanja morja in življenju v morskih globinah.

Navajam misel učenke:

Morje je dom za številne živali. Če ga bomo še naprej onesnaževali, bomo izničili življenje za mnoga mlada srca, ki še niso spoznali tega sveta.

Morje je srce, ki se večja in večja.

Morju smo se posvetili tudi z likovnimi upodobitvami. Motiv morja smo predstavili s tiskom iz izdelane matrice in s slikanjem. Preko likovnega izražanja so označili svoj odnos do morja.

V morje mečeno plastiko, ki jo nato pojemo

Medu se mečajo v odpadkih. Vsako leto v morje konča od milijona do sto milijard, in to je posledica človeške dejavnosti, ki je posledica tega, da imamo tako veliko odpadkov. Vsako leto v morje konča od milijona do sto milijard odpadkov, kar je posledica človeške dejavnosti. Vsako leto v morje konča od milijona do sto milijard odpadkov, kar je posledica človeške dejavnosti. Vsako leto v morje konča od milijona do sto milijard odpadkov, kar je posledica človeške dejavnosti.

V oceanih milijoni ton odpadkov na leto

Letno v morje konča od milijona do sto milijard odpadkov. Vsako leto v morje konča od milijona do sto milijard odpadkov, kar je posledica človeške dejavnosti. Vsako leto v morje konča od milijona do sto milijard odpadkov, kar je posledica človeške dejavnosti. Vsako leto v morje konča od milijona do sto milijard odpadkov, kar je posledica človeške dejavnosti.

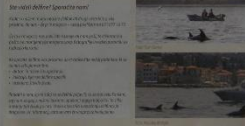
Nova raziskava: Onesnaževanje še vedno ogroža evropske delfine

Nova raziskava kaže, da onesnaževanje morja še vedno ogroža evropske delfine. Raziskava kaže, da onesnaževanje morja še vedno ogroža evropske delfine. Raziskava kaže, da onesnaževanje morja še vedno ogroža evropske delfine. Raziskava kaže, da onesnaževanje morja še vedno ogroža evropske delfine.

Oraščna, a ne nevarmo morje

Oraščna, a ne nevarmo morje. Oraščna, a ne nevarmo morje. Oraščna, a ne nevarmo morje. Oraščna, a ne nevarmo morje. Oraščna, a ne nevarmo morje. Oraščna, a ne nevarmo morje.

MORJE V SLIKI IN BESEDI

V okviru projekta »Morje v sliki in besedi« smo se v 4. b razredu pri družbi pogovarjali o domačem kraju in domači pokrajini. Spoznali smo vode, ki jih imamo v naši okolici, in njihov pomen za naše življenje. Pri naravoslovju smo spoznali lastnosti vode in njena agregatna stanja v naravi. Pri umetnostnem pouku pa so učenci risali svoj najljubši košček našega morja.

NAŠE MORJE

Jadransko morje je del Sredozemskega morja, Tržaški zaliv pa je del Jadranskega morja. Tržaški zaliv si delijo tri države: Italija, Slovenija in Hrvaška. Jadransko morje se segreva ali ohlaja po temperaturi ozračja. V Koprskem primorju je več manjših zalivov. V Koprskem primorju je tudi naše pristanišče, Luka Koper.

Slovenska obala je dolga 43 kilometrov. Razteza se po občinah Piran, Izola, Koper in Ankaran.

Sara Črnigoj, 4. b

Naše morje se imenuje JADRANSKO MORJE.

Jadransko morje je zaprto in plitvo. Dolgo je okoli 800 km ter široko 150 km. Človek in ladje, ki plujejo po njem, ga zelo onesnažujejo. Ima veliko otokov in nekaj polotokov.

Lana Legat, 4. b

Naše morje ni globoko. Ob piranski Punti je globina le 37 m. Poleti voda hitro izhlapeva, zato se je tu razvilo solinarstvo.

V našem morju gojimo klapavice in brancine. Tu živijo tudi različne vrste rib, kot so morski listi, brancini, ugorji, ciplji, špari, moli. Najpogostejše školjke so klapavice, latvice, srčanke in morski polži. Pri nas živi tudi želva kareta in delfin pliskavka.

Neja Dundara Hervatič, 4. b

Jadransko morje ima veliko otokov, otočkov in zalivov. Ljudje radi uporabljajo motorne čolne, gliserje, jadrnice. Za Jadransko morje so značilni vetrovi: tramontana, burin, burja, jugo in maestral.

Laura Lončar, 4. B

V Jadranskem morju imamo delfine in tudi druge morske živali. Ob morju se ukvarjamo tudi z ribolovom. V Jadranskem morju so zelo pomembne tudi soline, kjer pridobivamo sol.

V Kopru je Luka Koper. V Luko pripeljejo različne tovore.

Matija Grižančič, 4. b

Vode v domači pokrajini so:

- morje (Jadransko morje)
- jezera (Jezero-Fiesa)
- reke (Rižana, Dragonja)
- potoki (Fazan, Roja)

Erik Pasar, 4. b

Slovenija ima jezera, reke in podzemne vode oz. podtalnico. Podtalnica je najpomembnejši vir pitne vode v Sloveniji.

Lia Prodan, 4. b

Neja Dundara Hervatič, 4. b

Lana Legat, 4. B

Lia Prodan, 4. b

Laura Lončar, 4. B

Sara Črnigoj, 4. b

ČAROBNO MORJE

V starih časih, na robu vasi, je živel deček. Bil je zelo poreden. Mama mu je večkrat rekla, da če ne bo priden, ga bo vzela mož, ki živi globoko v morju.

Fantič tega ni verjel, mislil je, da je to le izmišljotina, s katero starši strašijo majhne otroke.

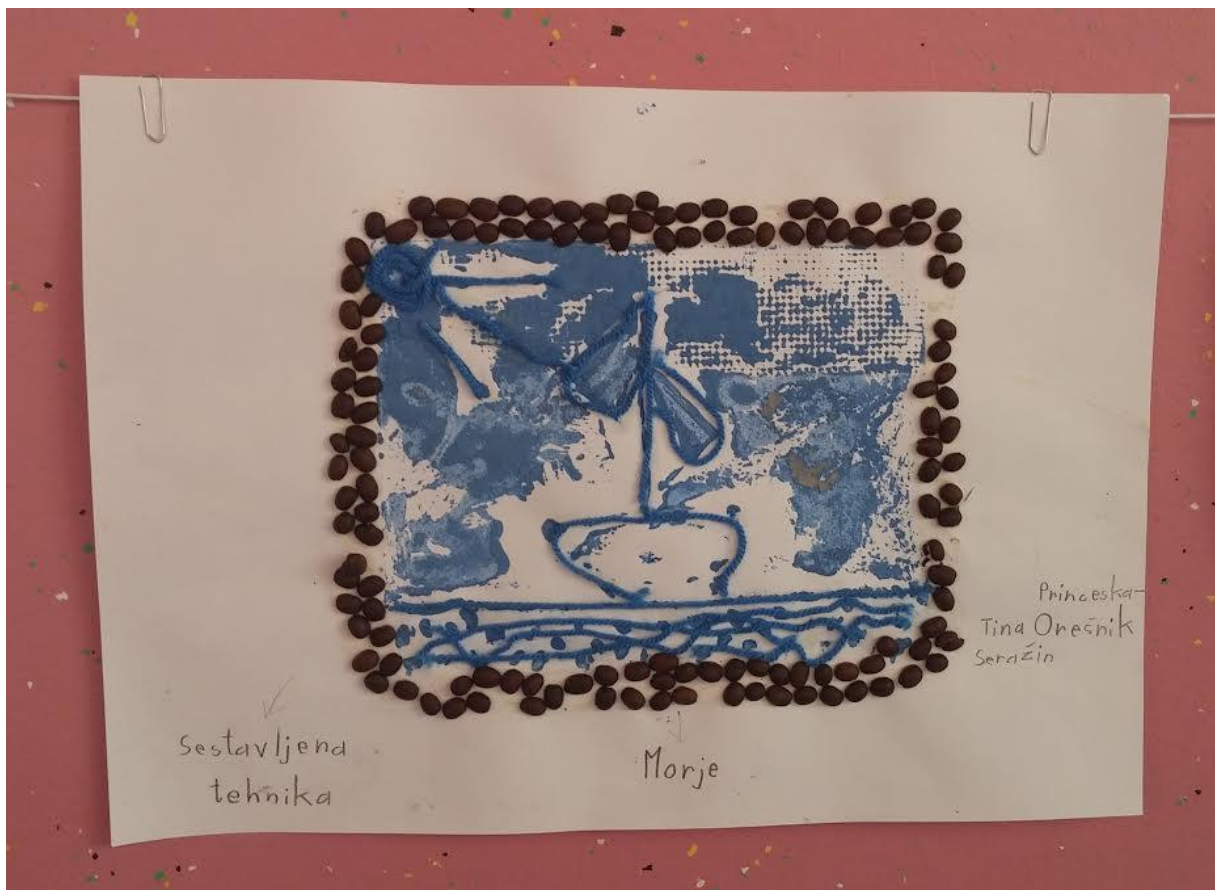
Neke noči, ko je fantek spal, je zapihal veter, volkovi so zatulili, morje je naredilo tri valove in prišel je povodni mož. Ko se je deček zbudil, je videl, da je nenadoma vse postalo drugače. Stene so bile modre, tla so bila kot barva ploščic v kopalnici, njegovih igračk ni bilo nikjer. Vse je bilo prazno.

Nenadoma so se tla stresla in prišel je povodni mož. Fantku je rekel, da ga bo nesel nazaj, če bo priden, kot so pridni vsi drugi otroci. Fantek se je ustrašil in si rekel: «Joj, to bo pa težko, vedno sem bil poreden.»

Minevala so leta in deček se je naučil olike. Povodni mož je obljubo izpolnil in ga odnesel nazaj domov. Ko ga je mama zagledala, ga je objela in močno stisnila.

Deček se je odločil, da bo priden, saj ni več želel zapustiti maminega objema.

LIA LJUBEC, 3. A

MORSKA DOGODIVŠČINA

Sredi Tihega oceana je plul ribič, ki mu je bilo ime Pepe. Pri sebi je imel globus in lahko je videl, da je pri Bermudskem trikotniku. Bila je noč in ribič Pepe je hitro zaspal.

Ko se je zbudil, je videl, da je v morju zelo veliko rib. Pričel je ribariti. Ulovil je dve ribi. Trnk je še zadnjič vrgel v morje in ulovil morskoga psa. Ribiču je pojedel polovico ladje. Ribi sta mu zbežali. Ponovno ju je ulovil in ju dal v kletko. Žal je morski pes ribiču pojedel celo ladjo in ribič je padel v morje. Morski pes je reši ribi in poklical taxi – gliser.

Taxi – gliser je prispel in odpeljal ribiča domov na varno.

ROK KOVAČIČ, 3. A

ČUDEŽNA RIBICA IŠČE PRIJATELJA

Nekoč je živela ena čudežna ribica, ki je iskala prijatelja. Prepotovala je celotno Jadransko morje, a ga ni našla.

Nekega dne se je na poti domov zaletela v ribona Lojzka. Opravičila se mu je in se nato spoprijateljila. Postala sta najboljša prijatelja vseh morij.

Nekoč se je ribica poškodovala. Lojzku ni mogla v obraz povedati, da ne more ven z njim. Bilo jo je sram. Svoji sestri je naročila, da prijatelju odnese listek, na katerem je pisalo: »Dragi Lojzek, zelo mi je žal, da ne morem biti v tvoji družbi, saj sem poškodovana. Žal mi je, da sem tak štor.«

Lojzek je bil razumevajoč, najboljši prijateljici je zapel morsko melodijo in poslal šopek alg.

DANAYA ILIĆ DORIĆ, 3. A

MORSKE GLOBINE

V morski globini je bil večer mir. Vsi so bili zelo prijazni drug z drugim, male ribe so se igrale na morskem igrišču.

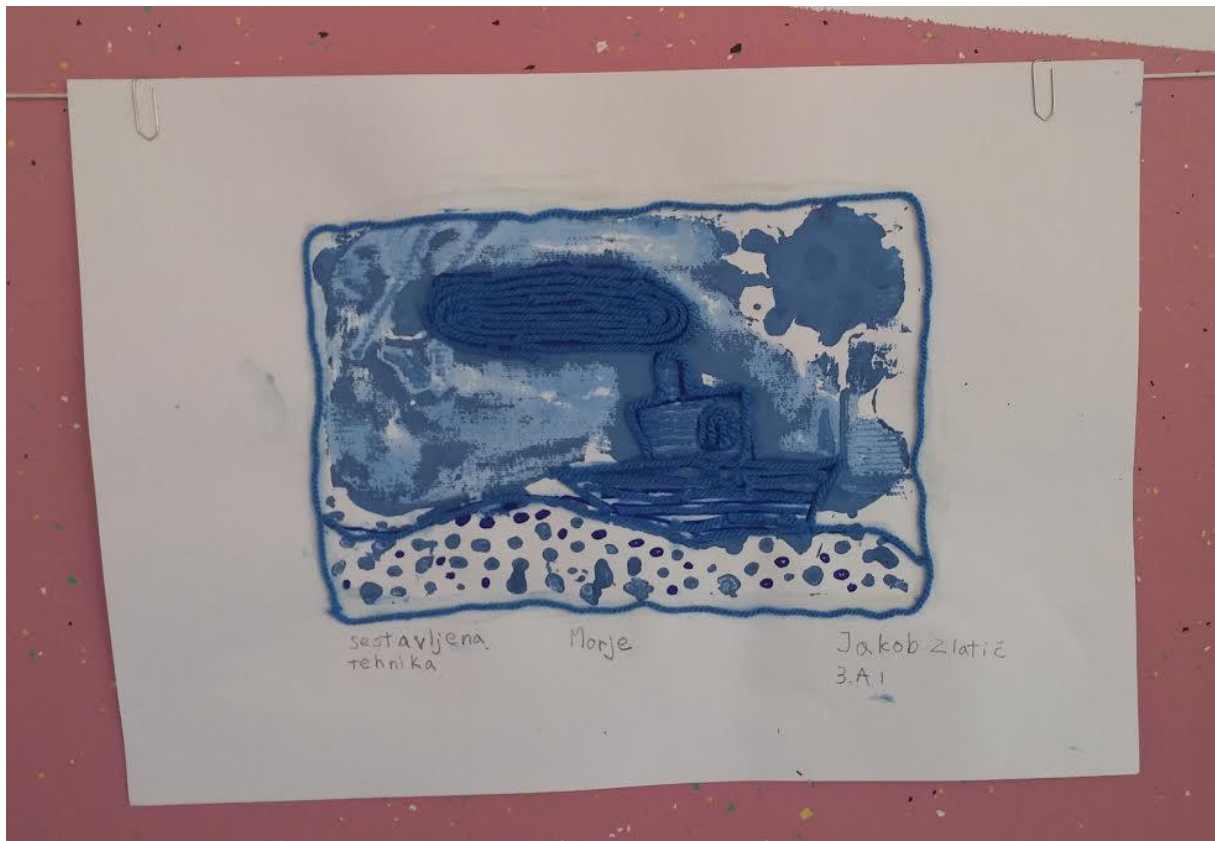
Nad morskno gladino je plul čoln starega ribiča Marka. Ujel je velikega morskega psa, ki pa mu je zdrsil nazaj v morskno globino. Veselo je zaplaval v prostrano modrino. Zaplaval je proti jati sardel. Prestrašene so se razkropile na vse strani.

Iz varnega zavetja je dogodek opazovala stara hobotnica. Tudi sama je nestrpno pričakovala svoj plen za kosilo. Ostala je lačna. Nič zato, saj ni bilo prvič.

Vse morske živali so bile tega popoldneva zelo nestrpne, saj so že težko pričakovale glasbeni večer v gradu kralja Neptuna. To je bil prav poseben dogodek, ki ga niso smele zamuditi.

Od pretiranega pričakovanja so zamudile na koncert, ker so zaspale.

TADEJA NUSSDORFER, 3. A

MORJE

Maksim S. Korošec

Ko sonce potone za obzorje
in se rdeče obarva morje,
takrat Piranski zaliv potone v temo,
saj vsi v post'le gremo.

To je čas, ko oživijo mačke,
ki si v morju namakajo tačke,
kajti večerja bila je obilna,
ujele so kita Tilna.

Tudi galebi imeli so praznik,
Tartini na njihovem žuru bil je paznik,
da rib ne bi pojedli preveč,
zaigral jim je še eno pesmico več.

MORSKA ZGODBA

HANA BRVAR

Pred davnimi časi je v Piranskem zalivu živelo morje. Morje je bilo sol, ki ni mogla nazaj na nebo. Njegovi kristali so bili Pirančanom najdragocenejši zaklad.

Vsi prebivalci drugih občin so poskušali ukrasti piranske morske kristale, ampak jim ni uspelo. Nekega dne pa je zgodba o kristalih Pirana prišla do nekega revnega ribiča, ki se je takoj odločil, da gre ukrasti en kristal soli. V malho je dal nekaj kruha in se vkrcal na barko. Ko je morje spalo, mu je ukradel dragoceni solni kristal.

Zjutraj je morje, kot po navadi, preštevalo svoje kristale. Ampak...eden manjka! Katastrofa, velikanska katastrofa! En dragoceni solni kristal je izginil!

Morje je šlo v vse druge občine in začelo poplavlјati in iz svojih globin metati na obalo največje skale. Naenkrat je morje opazilo, da do njega prihaja neki ribič, ki drži v roki en solni kristal.

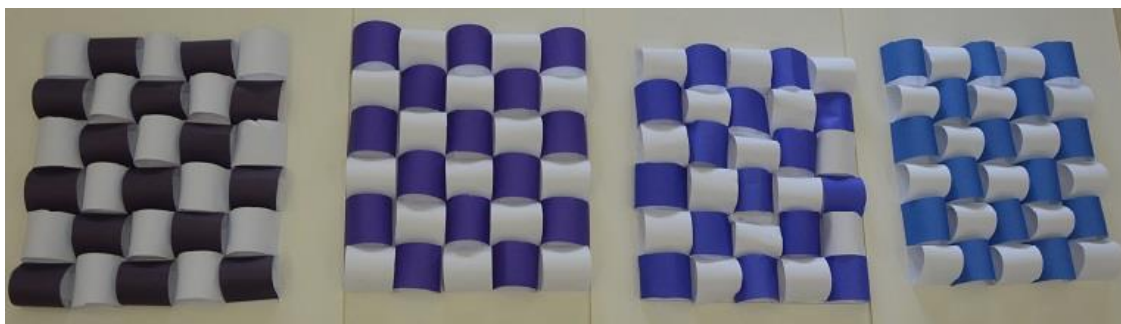
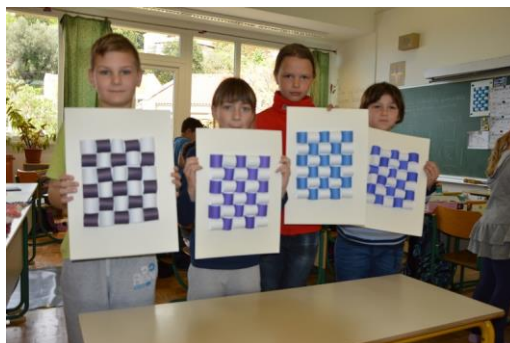
Morje ga je malo čudno pogledalo, nato pa spregovorilo:«Povej mi, ribič, zakaj si mi moral ukrasti solni kristal?»

Ribič je bil zmeden in ni vedel, kaj naj odgovori, zato je rekel:«Žal mi je, morje! Odpusti mi, ne bi ti smel vzeti solnega kristala, ampak reven sem in hotel sem imeti nekaj dragocenega».

Morje je malo premislilo, nato pa ribiču odgovorilo:«Lahko ti oprostim, a vrniti mi moraš moj solni kristal».

Ribič je iz žepa vzel kristal soli in ga nežno položil v morje. Pirančani so ribiču za vedno zamerili krajo kristala. Ribič pa je bil srečen, saj mu je morje podarilo eno kapljo veselja.

In vsi so lepo živeli še leta in leta.

Učenci 4.a razreda OŠ Cirila Kosmača Piran smo na temo morja likovno ustvarjali, pisali smo pesmi in sestavljali zgodbe.

Nacionalni projekt : MORJE V BESEDI IN SLIKI

- **kratak opis dela:** V okviru računalniškega izobraževanja za učence 1. triade smo z učenci 1. a razreda izvedli učno uro, kjer smo s pomočjo računalniškega orodja Slikar, ustvarjali na temo »Morje«. Komaj čakamo da gremo še kdaj v računalniško učilnico.

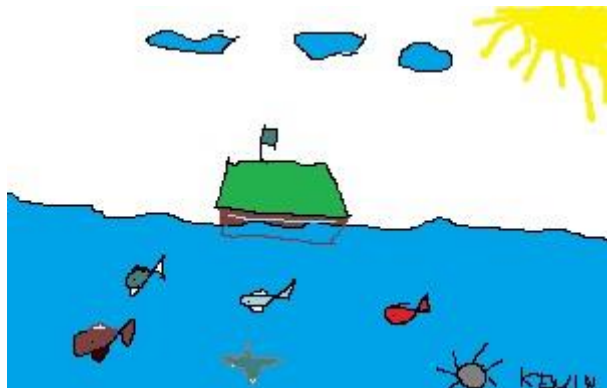
Priloga izdelki učencev 1. a razreda*

Strgar Taja

Vidovič Tanja

Kajtažovič Kevin

Nussdorfer Jernej

Presker Jadran

Popovič Ivona

Iveljić Dorian

Bajec Aleksander

Markovič Uroš

Razrednik: Vika Kuštrin

Poročilo pripravila: Mojca Švonja